

vsako številko brezplačno (za „Štajerca“) 100 tiskanih vrst poročil iz Maribora in okolice poslati.

Poročilo, katero bode strah napravilo, da ne bode noben časnik (namreč „Gospodar“ in „Süddeutsche Post“) več „Štajercu“ sovražzen, pošljem precej po sprejemu odgovora, katerega prosim prej kot mogoče.

Naslov prosim, da se naredi na dom, ker v tiskarno ni varno.

Z vsem spoštovanjem udani

Auguštín Janša

urednik „Slovenskega Gospodarja.“

Naslov:

Augustin Janša

Marburg

Schwarzgasse 3, I. St.

Prav dobro! Tedaj vemo mi, zakaj „Gospodar“ čez „Štajerca“ „šinf“! Ne, vera je v nevarnosti in slovenski narod tudi ne, ako „Štajerc“ samo 120 gld plača, potem dela urednik „Gospodarja“ tudi za „Štajerca“! Cela „šinfarija“ bila je torej samo zato, da se denar iz nas izpreša! Fej hudič!

Ljubi „Slovenski Gospodar!“ kar ti čez „Štajerca“ pišeš, tega ti itak noben človek ne verjame in tvoja „šinfarija“ ni niti enega vinarja vredna, velikomanj 120 gld. Ako ti toraj potrebuješ denar, išči ga kod drugot skup zgnati, saj je še veliko kmetov, ki so tako neumni, da tebi denar pošiljajo, od „Štajerca“ pa ti ne dobiš nič, če ga hvališ, ali pa če čez njega „šinf“.

Vojna v Južni Afriki.

Burski predsednik Krüger je izgubil baje zadnjo upanje, da bi dosegel v Evropi svoj namen, da bi pridobil kako velevlast, ki bi predlagala mednarodno rzsodišče. Tudi v Holandiji je bil odbit. Baje ne pojde Krüger nikamor več, nego ostane v Haagu, kjer počaka izid vojne. Kakšen bode ta konec, o tem seveda ni dvomiti. Lord Roberts je že v Kapstadt, da se odpelje domov, lord Kitchener pa je prevzel nadpoveljništvo z naročilom, da napravi bojem čim najhitrejšo konec. Kitchener ni genialen strateg, pač pa previden in obziren. S tema dvema lastnostima je zatrl ustajo v Sudanu in zatrl bo jo tudi v Južni Afriki. V Johannesburgu je ukazal najostrejšo odredbo, ker so simpatije meščanov do Burov še vedno večje, ko strah pred Angleži. Vso mesto je obdal s trnjevo žico, da ne more sovražnika nihče zalagati z živili. Razen tega je ustanovil posebne vrste čet, „Rand Rifles“ iz angleških podanikov, ki žive že dalje časa v burskih republikah in jih zato poznajo dobro. Kitchener upa, da uženene s temi domačini Bure najhitrejšo. Glavno pozornost obrača Kitchener seveda na Deweta, ki mu je nevarnejši ko vsi drugi burski poveljniki. Tega hoče ujeti, ker potem bo vojne res konec. General Knox, ki je bil parkrat že tepen, je Dewetu vedno zapetami. Prekoračil je tudi reko Caledon in preganja Deweta, ki je baje že

utrujen. Dewet je sedaj blizu Rouxvilla. Angleži so pustili živila za Coledonom. Detwet je baje obdan od vseh strani in ne more v Kaplandijo. Kakor že večkrat, obrača se tudi sedaj vsa pozornost časopisja na Deweta. Krüger ni opravil ničesar pozitivnega, in če zaide še Dewet v pest Knoxa, je odpor Burov končan.

Dogodki na Kitajskem.

Kako lažnjive in brezvestne so kitajske oblasti, dokazuje najnovejšo poročilo iz Pekina. Med tem, ko so se mirovna pogajanja že vršila ter so kitajski pooblaščenci poslanikom zatrjevali, da store Kitajci vse, kar je treba, da se napravi ustaji in silovitostim konec, so v Kwei Hsu Čengu usmrtili deset Evropejcev in več sto krščanskih domačinov. V Pekinu samem so nameravali boksarji 19. p. m. izzvati nove poulične boje, a se je namera preprečila. Cesarica vdova pa je baje tudi že izprevidela, da preti dvoru in državi največa nevarnost, ako se hitro ne vrne v Pekin in se ne sklene mir. Zato je Tungfuhsianga odstavila in obsodila glavarja boksarjev Yü-Hsiena na smrt. Cesar se vrne v kratkem v Pekin. Poslaništva se sezidajo zahodno tatarskega predmestja ter se obdajo z zidom in okopom. Večje operacije so sedaj nemogoče, ker vlada na Kitajskem silen mraz.

Zunanje novice.

Vsa rodbina zgorela. Iz Vexjöja na Švedskem poročajo: Minolo noč je zgorela tu kmetiška hiša, v njej pa so zgoreli kmet, kmetica in četvero otrok. Tudi neki drugi moški se je opekel tako, da je umrl.

Deček, ki je deklica. Žena Joška Horvata v Sotinu je pred tremi tedni rodila zdravo in močno dete. Babica je rekla materi, da je povila sinčka, zato so otroka krstili za Joška. Ko pa je mati čez 6 dni vstala in otroka skopala, je videla, da je Joško — deklica. In preko noči je dobil Joško ime — Julijana!

Milijonar — tat. Pariška policija je zalotila milijonarja Augusta Tevrot, ko je v družbi tatov kradel. Tevrot je veleomikan mož najboljše pariške družbe, star 30 let. Kradel je radi golega športa, ker ga je razburjenost prijetno zabavala. Prvič je kradel kot 19-letni mladenič. Kradel pa je 11 let. Imel je tikoma policijskega ravnateljstva svojo elegantno palačo in dasi je policija zaprla mnogo njegovih tatinških tovarišev, vendarle njemu ni prišla na sled. Končno pa so ga zalotili s tremi drugimi tatovi. Branili so se in ubili celo nekega redarja, končno pa so jih vendarle užugali in zaprli. Milijonar — tat, ki krade za zabavo, je pač pristna prikazen novejšega življenja.

Zakaj se je nekdo usmrtil. V New-Yorku se je nedavno ubil zasebnik Herman, ter je kot vzrok svojega samomora navel v oporozi sledeče: Oženil sem se z vdovo, ki je imela odraslo hčer. V to deklico se je zaljubil moj oče ter jo poročil. Oče mi je postal toraj zet, pastorka pa mačeha. Žena mi je rodila sina, ki je postal mojemu očetu svak, meni pa ujec, ker je

bil brat moje mačehe. Radi tega mi je bila moja lastna soproga ob jednem stara mati moje matere. Ob jednem sem bil mož svoje žene in nje vnuk, pa ker je mož stare matere človeku ded, sem bil jaz sam sebi ded. Da ne znorim radi tega groznega čudeža, se odrekam sam življenju.

Čvetero umorov. Nedavno ponoči so bili v Deču, v Zemunskem okraju, umorjeni 22-letni kmet Rakića, njegova žena, mati in 2-letno dete. Rakića so našli s sekiro ubitega v senjaku, babico z unukom na dvorišču, mlado mater pa v sobi. Morilci, ki še niso znani, so hišo ropali.

Žrtve vojne. Zadnji uradni izkaz izgub, ki so jih imeli južno afrikanski voji, izkazuje, da so do konca oktobra izgubili 46026 mož. V bitkah je bilo ubitih: 302 častnika in 2902 moža; vsled ran je umrlo: 89 častnikov in 893 mož; vsled nezgod so umrli 4 častniki in 145 mož — skupaj torej 553 častnikov in 10.145 mož m r t v i h! Kot invalide so jih poslali 1422 častnikov in 33.077 mož v domovino.

200 kitov so ujeli pri Whitenesu na Islandiji minoli petek. S čolni so jih prignali do obrežja ter jih ondi pobili. Kmalu je bil ves zaliv krvav. Kite so pobijali z noži, kosami, cepi in bati. Vrednost ujetih kitov znaša okoli milijon gold.!

Razne stvari.

Iz Grab pri Središču. Dne 15. novembra t. l. prišel je sem neki potujoči trgovec in se je nastanil v gostilni g. Terezije Sulek. Ta dan je bil sejem in zvečer je prišel v isto gostilno drugi potujoči trgovec, njegov že prejšnji znanec. Tukaj v obče znani trgovec Joško je nagovoril svojega znanca, naj se pri omenjeni gospé nastani kot trgovec. Ker pa s sobami odločenimi za trgovino, ima sedaj opraviti konzumno društvo v Središču, obrnil se je ta „trgovec“ na nje, in glej dne 17. novembra t. l. prišli so v gostilno g. T. S. gospodje Fr. Koserlj, kaplan in tajnik, Ivan Ravšel, kot občinski predstojnik in načelnik in Franc Kolarič kot občinski svetovalec in odbornik tega društva, ter so naredili dobro pogodbo, da bo namreč najemnik vsakemu kupovalcu kateri bo skoz leto pri njem kupil za 200 K blaga, dal k novemu letu 16 K nazaj. To bi pa bilo težko mogoče! Potujoči „trgovec“ tudi ni vinarja naprej plačal, kar bi sicer moralo biti, a on je že vedel zakaj tega ni bil storil. Po narejeni pogodbi, katero so omenjeni gospodje z letošnjo dobro kapljico krstili, pozvali so mizarja Antona Kosi-ja z Grab, da bi se s trgovcem pogodil za delo vseh v trgovini potrebnih stvari. Ko je pa omenjen mizar opazil, da „trgovec“ nima mnogo pod palcem, ni se dal opehariti. Potem je šel „trgovec“ k mizarju Rakuši v Obrež, in ta misleč, da bo dober zaslužek, pogodil se je z njima za napravo vseh v trgovini potrebnih stvari za 600 K. Pa tudi tukaj ni mogel „trgovec“ ničesar naprej plačati, ker ni bilo od kod vzeti. Kakor smo pozneje zvedeli, bil je ta „trgovec“ tudi pri sv. Bolfenku in na Vitanu. Kak namen je tam imel, ni nam znano. V gostilni g. T. S.

je bil popolnoma 4 dni, kjer je v družbi drugih gostov pošteno pil, tečno jedel in veselo kadil. Ko je hotel dne 20. m. m. oditi, rekel je krčmarici, da bo poravnal svoj dolg o novem letu, a ona ni bila s tem obetom zadovoljna ter ga je odločno tirjala, naj plača svoj dolg. Drugi gostje so tega „trgovca“ spravili v tako zagrego, da je vender prišel do denarja in sicer na ta-le način: Šel je k občinskemu predstojniku v Obrež, kamor ga je spremil mizar Rakuša ter ga je navrtal za 20 Kron. Gospod predstojnik se je reveža usmilil ter mu posodil, kolikor je zahteval. S tem zneskom je trgovec poravnal stroške pri g. T. S. in odšel na železniško postajo, kamor ga je spremil mlinar Fr. Rakuša. Govori se, da je tudi tega spremljevalca obril za 10 K. Ta znesek mu je namreč omenjeni mlinar že v gostilni g. T. S. posodil, toda drugi navzoči gostje tega niso dovolili; trgovec je moral posojevalcu dati denarje nazaj a na poti jih je iz njega zvelkel, vsedel se na brzovlak, ter se odvozil vesel in zadovoljen na Oggersko, odkoder, mislimo, ne več na Štajersko pripihal. Gospodom odbornikom konzumnega društva v Središču bi pa svetoval, naj se ne dajo odslej ptičem brez perja slepariti. Tudi g. krčmarica naj dobro pazi, kake vrste ljudi bo imela odslej pod svojo streho po noči.

Od sv. Andraža v Slov. goricah. Ker sem obrtnik, moram večkrat iti po svojem poslu in na potu srečata me tudi glad in žeja. 4. t. m. prišel sem v eno gostilno, da bi se malo pokrepčal, in res, dobil sem četrto vina in košček kruha. Tam je bil na pol pečeni vinorejec in pripovedoval, da je „Štajerc“ hudič, kar me je močno zbolelo in šele po daljšem boju sem spoznal, da je ta mož brž ko ne slaboumen. Pa on zgovoril se je na g. Koser-ja, poštarja pri sv. Lovrencu, da je le on „Štajercu“ rekel hudič. Ako je res g. Koser tak sovražnik kmečkemu listu „Štajercu“ je pač pomilovanja vreden, ker kdor sovraži „Štajerca“ tisti sovraži tudi kmečki stan in ubogo ljudstvo, od katerega živi vse. Tistemu mlademu vinorejcu pa ne morem zameriti, ker se mi zdi da ni vse tako, kakor bi biti moglo. Gospod Koser pa gotovo ne razloči, kdo da je kmečkemu stanu — hudič.

Urednik „Domovine“ obsojen. Gospod Ante Beg, urednik, pisal je v „Domovini“, da šparkasa v Brežicah boleha na nevarni bolezni, ki se ji pravi sušica, to, da je bolezen, proti kateri ni pomoči. Dalje piše, da že več let sem noben slovenski kmet ne dobi posojila, ampak samo bankerotni ljudje v Brežicah, ter konečno pravi, da je šparkasa z njenim denarjem pri kraju. Zaradi teh lažnjivih obdolžitvev šli so udje odbora k sodnji in gospod Ante Beg stal je 30. novembra pred porotniki v Celji, kjer je bil obsojen na tri mesečni zapor, ker so se vse obdolžitve proti brežiški šparkasi kot izmišljene izkazale.

Iz Konjic. Predzadnje nedeljo vršil se je v tukajšnji kaplaniji volilni skod. Navzoči so bili trije g. dubovni in 31 različnih mož. Gospod profesor Robič predlagal je po njegovi zmožnosti klaverno njega delovanje v državnem zboru. Trdil je, da se pač celo nič ne da doseči za kmečki stan. Na dalje je trdil, da